

SCHIȚĂ BIOGRAFICĂ

Emil Gârleanu (1878 – 1914)

Născut la Iași (5 ianuarie 1878), copilărește în preajma parcului Copou, un loc cu o încântătoare priveliște care îi va stimula predispoziția nativă pentru contemplare și visare, aplecarea către gingășie și frumos.

Participă activ la înființarea, în 1908, a Societății Scriitorilor Români, al cărei președinte va fi, între 1911 și 1912.

Cele mai cunoscute – și apreciate de cititorii de toate vârstele! – sunt povestirile reunite în volumul *Din lumea celor care nu cuvântă* (1910), care narează, cu duiosie și delicatețe, întâmplări din viața găzelor, păsărilor, animalelor și plantelor.

CÂT UN FIR DE NEGHINĂ

„Nu trebuie să fii cât un munte de mare ca să poți judeca. Ci de-ai fi cât o neghină, ori cât un fir de colb, dacă ai în căpușorul tău scânteia dumnezeiască ce cuprinde lumea, ți-i de ajuns: știi ce ești, de unde vii și-ncotro trebuie să te îndrepti.“

Gândirea aceasta i-o spusese gânganiei o furnică. Și spusa muncitoarei îi intrase atunci pe o ureche și-i ieșise pe alta. De-abia văzuse de câteva zile lumina soarelui, pământul, florile! În iarbă i-au părut toate un rai; dar când a întins aripioarele și-a zburat, mirându-se că poate să străbată aerul, când apoi a căzut, istovită de oboseală, pe-o frunză, atunci întâiași dată a cunoscut greul. Și spusese furnicii i-au venit în minte... Ce era? O gânganie mică, fără strălucire, rotundă, ca o sămânță. De unde venea? Din iarbă; ținea minte că

se trezise sub o *rochița-rândunicii*. Dar încotro avea să se îndrepte? Ei, asta era greul!

S-a scoborât de pe frunză și-a purces să caute din nou furnica. A umblat înapoi, încolo – furnica nicăiri. Altele a întâlnit, dar grăbite. Furnicile nu prea stau de vorbă. A mers mult și bine; altă gândire n-a mai auzit. „Înțelepciunea e rară“, se gândea biata gănganie. Și acesta a fost al doilea necaz al ei. E greu începutul! Într-o zi o prinse ploaia; din nebagare de seamă căzu într-un șivoi. De-abia scăpă, pe-un pai. Iar altă dată, ce spaimă, Doamne! stătu o clipă, fără suflare, sub talpa cizmei grădinarului. Avusese noroc de-o pietricică ce lăsase lângă dânsa un gol. De ce-ți atârnă viața în ziua de azi! Dar trebuia să se păzească cu tot dinadinsul. Trai e acela când ești nevoit să-l cumpănești în fiecare clipă? Umbla numai pe dibuitele: cercetând, ocolind, ispitind. Colo e apă, dincolo oameni, mai la o parte un cărucior cu copii. „La ce m-a lăsat Dumnezeu dacă n-am părțica mea de pământ? se întreba găngania. Unde să mă așez ca să rămân liniștită?“ Atunci în

față i se ridică deodată casa, locuința stăpânului grădinei. „Sus, acolo, trebuie să fie bine... dar e prea înalt.“ Să se ridice cu cumpătare. Întâi zbură pe vârful unei gherghine; de acolo, pe-un copăcel, pe-un călin; pe urmă pe iedera dimprejurul balconului. În sfârșit, iat-o: a ajuns. S-a așezat pe marginea streșinei. Uf! cum arde tabla. Soarele o dogorește, un chin! Vasăzică, și aci, iad. Și gândul o munci iar: Ce rost avea pe lume?... Toate celelalte vietăți păreau că au o chemare. Și fluturul? Cum de nu. Dar fluturul e încântarea ochilor, e floare zburătoare, e o picurare vie din curcubeu. Furnica își face casă, agonisește, trăiesc mii la un loc; furnica, dacă ar fi de o sută de ori mai mare, i-ar fi destulă mintea pe care o are acum, în vreme ce atâtea dobitoace, mari cât munții, dacă ar fi de o sută de ori mai mici, nu le-ar ajunge mintea pe care o au cum sunt. Albina... Toate, toate. Și ea? Seama ei pe lume?...

În clipa aceea găza prinse cu ochișorii o semente a ei zburând pe sus, căutând poate un loc de scăpare ca și dânsa. Dar nici n-apucă bine să se

CUPRINS

<i>Repere biografice</i>	3
Cât un fir de neghină.....	5
Gândăcelul	9
Sărăcuțul!... ..	13
Călătoare!... ..	17
Musculița	23
Cântărețul	27
Hoinar	31
În curtea mea.....	37
După asemănarea lor!	43
Cioc! Cioc! Cioc!.....	49
În fel de fel de fețe.....	55
Mai sus!	63
Nedespărțite!... ..	67
Pasere de noapte	71

Vulturul.....	75
Cucoșul	79
Ca soarele!.....	83
Luptătorii.....	87
Mărinimie.....	91
Singuratecii	93
Filozoful.....	95
Când stăpânul nu-i acasă!	99
Grivei.....	103
Fricosul.....	109
Musafirul.....	113
Căprioara.....	117
Voinicul!	121
Gâza	125
Părăsită	131
Calul	137
Tovarășii.....	145
Frunză.....	151
O rază	155